

Az erdőgazdasági dolgozók országos tanácskozásának határozata

A Mezőgazdasági és Erdészeti Dolgozók Országos Szakszervezete és az Országos Erdészeti Főigazgatóság hívására 1958. november 28—29-én Budapesten tanácskozásra gyűltek össze az erdőgazdaságok, valamint erdőgazdasági vállalatok, intézetek dolgozóinak kiküldöttjei és megtárgyalták az erdőgazdálkodás terén a felszabadulás óta eltelt 13 évben elért eredményeket, valamint a második hároméves terv időszakában az erdőgazdaság előtt álló feladatokat.

A megnyitó beszéd, a beszámoló és az elhangzott ötvenkét hozzászólás alapján a tanácskozás megállapította, hogy az elmúlt 13 évben jelentős előrehaladást tettünk a szocialista erdőgazdaság építésében, lehetőségeinkhez mérten maximálisan biztosítottuk az újjáépítés és szocialista iparosítás hatalmas mennyiségű faanyagszükségleteit. Hazánkban korábban nem látott mértékű új erdőtelepítéseket, fásításokat hajtottunk végre, fejlesztettük az erdőgazdaság műszaki színvonalát. Adottságainkhoz mérten hozzájárultunk a nemzeti jövedelemhez, dolgozó népünk életszínvonalának emeléséhez. A szocializmus mielőbbi sikeres megvalósítása azonban továbbí erőfeszítéseket igényel tőlünk. A második hároméves terv időszakában előtűnik álló feladatokra nézve változatlanul érvényes a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának 1954. évi 1040. számú hatéves erdőgazdagságfejlesztési határozata, annak fő célkitűzése — több, jobb és olcsóbb fa termelése. Ennek megvalósítása érdekében fokozni kell meglévő erdeink fatermőképességét, új erdőket és fásításokat kell létrehozni, emelni kell a kitermelhető faanyag mennyiségét és ezen belül az ipari felhasználásra alkalmas választékok arányát, fokozni kell az erdőgazdasági munka termelékenységét és csökkenteni a termelés önköltségét, mindezeknek biztosítása érdekében pedig a dolgozókat széleskörűen be kell vonni a vezetésbe és meg kell nyerni az erdőgazdaság munkájához az egész társadalom támogatását.

Részleteiben az alábbi intézkedések megtétele szükséges:

A) A meglévő erdők évi fatermésének további növelése érdekében:

1. a hároméves terv végéig fel kell számolni az elmaradt vágásfelújításokat, tisztításokat és gyérítéseket;
2. a tisztításokat — a munka minőségének további javítása céljából — fokozatosan betanított, állandó munkásokból szervezett munkáscapatokra kell bízni;
3. az évi rendes gyérítéseket a korosztályviszonyoknak megfelelően, arányosan kell besorolni — előnyben részesíteni csak az első gyérítésre kerülő rudas erdőket lehet;
4. meg kell szüntetni a túlhasználatot az értékes tölgy-, bükk- és fenyőállományokban, véghasználatra legalább 20%-ban rontott erdőket kell besorolni; a kitermelt cserfaanyag minőségi romlásának megakadályozása érdekében növelni kell a fűrészipar kapacitását a leállított kis fűrészek időszakos üzembehelyezésével;
5. a természetes felújítás elterjesztését meg kell gyorsítani, és a kitermelésre már most számajöhethő állományokban biztosítani kell az idej bükkmakktermés lehető legnagyobb mértékű hasznosítását;
6. a mesterséges és természetes vágásfelújításokban legalább 13 000 ha-on nyár előhasználati állományt kell telepíteni, illetve kialakítani.

B) Az ország erdőterületének további növelése és az erdősítések eredményességének fokozása érdekében:

1. az ország erdősültségét 1960-ig 13,9%-ra kell emelni, ehhez 50 000 ha új erdőt és fásítást, ezen belül 23 000 ha új nyárást kell telepíteni;
2. az erdősítések eredményességét úgy kell fokozni, hogy az ismétlések és pótlások mértéke az első ötéves terv időszaka alatti 140%-ról legalább 60%-ra csökkenjen;
3. az erdősítések előtt komplex termőhelyfeltárást rendszeresíteni kell;
4. általában kevés fafajból elegyített, többszintű faállományok létesítésére, illetve kialakítására kell törekedni;
5. biztosítani kell a szükséges nagymennyiségű nyár szaporító anyag előállítását ellenőrzött anyaggal való új nyáranýatelepek létesítésével és a rezgőnyár csemetenevelésének sürgős megoldásával;
6. különös gondot kell fordítani a jelenleg országosan nagyméretű erdei vadkár és pajorkárosítás leküzdésére.

C) A népgazdaság faanyagszükségletének a hazai erdőkből való minél nagyobb kielégítése érdekében:

1. a fakitermelést 1960-ig 150 000 m³-rel növelni kell;
2. az állami erdőgazdaságok szerfahányadát az 1957. évi 49,6%-ról 1960-ig legalább 51%-ra kell fokozni, elsősorban a bányafa, a fagyártmánytermelés növelése és a forgács- és farostlemezyártás megindítása révén;
3. a fagyártmánytermelés fokozása révén biztosítani kell a bányászat bányabélesanyag- és a mezőgazdaság szőlőkaróigényének teljes kielégítését, a parketta- és bútortéctermelés növelésével elő kell segíteni a lakásépítkezések fokozását és a lakosság bútorellátásának megjavítását, a helyi szükségletek kielégítése érdekében lehetővé kell tenni tűzifából rövid fűrészáru termelését;
4. az erdei rakodók készletének feltöltésével biztosítani kell a lakosság száraz tűzifával való ellátását;
5. a kitermelés anyagtakarékoságának további fejlesztésével, az erdők kitakarítása révén biztosítani kell a megtermelt faanyag lehető legnagyobb hasznosítását és mindezek révén el kell érni, hogy faimportunk az 1957. évihez képest mintegy 72 millió devizaforinttal, vagyis 8,5%-kal csökkenjen.

D) Az erdőgazdasági munka termelékenységének fokozása, a termelési költségek csökkentése érdekében:

1. lehetőleg már a hároméves terv időszaka alatt végre kell hajtani az erdőgazdasági munkabéreknek a népgazdaság egyéb ágazataiban fizetett átlagbérekhez való arányosítását, meg kell vizsgálni a munkások munkahelyre való szállításának, tűzifajuttatásának, az alkalmazottak illetményföldjének, szolgálati lakásával kapcsolatos térítésnek kérdését és oda kell hatni, hogy a bérpolitikai célokra évenként rendelkezésre álló összegek elsősorban az állandó szakmunkások és a különösen alacsony keresetű dolgozók bérének javítását szolgálják; a gazdaságvezetés és a szakszervezeti bizottság gondoskodik arról, hogy a dolgozók érdekében hozott törvényes rendelkezések és a munkavédelmi utasítások maradéktalanul végre legyenek hajtva;
2. tovább kell fejleszteni az erdőgazdaság műszaki színvonalát, minél nagyobb mértékben gépesíteni kell a nehéz munkát, elsősorban a fel- és leterhelést; — speciális erdőgazdasági gépeket kell beszerezni, 600 km erdei utat kell a tervidőszak alatt megépíteni;
3. fel kell karolni az újítómozgalmat, az erdőgazdaságokban munkaversenyt kell indítani a gépek jobb kihasználására, egyszerű versenyfeltételeket kell megállapítani és a legjobb eredményt elérőket jutalmazni kell;
4. az erdőgazdaságokban takarékoskodni kell az anyaggal és energiával úgy, hogy az ilyen természetű költségek a jelenlegi szinthez mérten legalább 30 millió forinttal csökkenjenek a tervidőszak alatt;
5. meg kell indítani az erdei szakmunkásképzést — biztosítani kell minden szakember részére a rendszeres továbbképzést — külön figyelmet kell fordítani a fiatal szakemberek nevelésére az erdőgazdaságokban;
6. az erdőgazdaságoknak szerződniek kell a termelőszövetkezetekkel és gépállomásokkal egymásnak munkaerővel, energiával való megsegítésére és az ilyen kapcsolatok megerősítésére kell felhasználni a helyi értékesítési lehetőségeket;
7. az erdőgazdasági dolgozók részére 150 lakás beruházásból történő építésével és saját házépítési szövetkezet alapításával lehetővé kell tenni a lakáshiány fokozatos enyhítését.

E) A dolgozóknak a vezetésbe való széleskörű bevonása érdekében:

1. a gazdaságvezetésben meg kell valósítani a központi irányítás és a vállalati önállóság helyes összeegyeztetését;
2. az erkölcsi ösztönzés módszereivel elsősorban az erdőgazdasági párt-alapszervezetek és szakszervezeti bizottságok munkája révén mozgósítani kell a dolgozókat a tervek teljesítésére, az utasítások maradéktalan végrehajtására;
3. a dolgozók legszélesebbkörű aktív támogatásával meg kell védeni az állami erdővagyon;
4. az üzemi tanácsokon és termelési tanácskozásokon keresztül biztosítani kell, hogy a dolgozók közvetlenül résztvehessenek az erdőgazdaságok legfőbb kérdéseinek eldöntésében, javaslataikat nyilván kell tartani és azok felhasználásáról rendszeresen be kell számolni;

5. az önálló elszámolás elemeinek alkalmazásával az erdészetekben és erdészkerületekben fokozni kell a dolgozók aktivitását, jobb pénzügyi eredmények elérésére irányuló erőfeszítéseit;

6. a nyereségrészesedésen keresztül meg kell valósítani egy-egy erdőgazdaság egész kollektívájának közös érdekelttségét a gazdaság minél jövedelmezőbb működésében.

F) Az erdőgazdaság munkájához szükséges társadalmi támogatás elnyerése érdekében:

1. az erdőbirtokossági társulatokon és mezőgazdasági termelőszövetkezeteken keresztül biztosítani kell, hogy a közel 200 000 ha erdőbirtokossági társulati és termelőszövetkezeti erdőben is ugyanolyan színvonalú gazdálkodás folyjék, mint az állami erdőkben;

2. a magánerdőkben folyó gazdálkodás szakszerűségét a tanácsokon keresztül meg kell erősíteni;

3. a KISZ- és Úttörőszervezeteken keresztül ifjúságunk további tömegeit kell bevonnai a fáültetésbe és a létrehozott fásítások védelmébe;

4. az Országos Erdészeti Egyesület helyi csoportjain keresztül széleskörű propagandát kell kifejteni a nyárfásítás előmozdítására.

Az erdőgazdasági dolgozók ezen intézkedések kezdeményezésével, valamint az erdőgazdálkodás második hároméves tervének sikeres megvalósítására irányuló törekvésükkel harcolnak az MSZMP és a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány célkitűzéseinek valórváltásáért. A tanácskozáson részt vett küldöttek ígérik, hogy erőiket nem kímélve munkálkodnak a munkáshatalom gazdasági és politikai erősítésében. Ígérik, hogy teljesíteni fogják a tanácskozás jelszavát,

„TÖBB, JOBB ÉS OLCSÓBB FÁT ADUNK A NÉPGAZDASÁGNAK!”

minden dolgozónak közös ügye — a szocializmus építésének érdekében!

Erdészgyermekek nevelőotthona

Az Országos Erdészeti Főigazgatóság az alája tartozó szervek segítségével nevelőotthont alapított az erdészeti alkalmazottak gyermekei részére, hogy mentesítse őket a nem ritkán 10—12 kilométeres gyaloglástól, amire eddig az iskolalátogatás kényszerítette őket az ősztől minden viszontagsága közben. A nevelőotthon az elmúlt év őszén nyílt meg és ebben az első oktatási évben nyolcvan gyermek részére biztosít korszerű neveltetési lehetőséget. Az otthont a tíz hektáros parkban fekvő nagykovácsi kastélyban rendezték be. Itt gondos izléssel berendezett hálótermek, étterem, betegszoba, orvosi rendelő és teljes komfort nyújt egészséges, kényelmes és szép lakást a gyermekeknek. Iskolai oktatásuk a kastély közelében levő községi általános iskolában történik, így nem szakadnak el attól a társadalomtól, amelyben szüleik is élnek és maguk is dolgozni fognak.

